

Sygn. akt I C 1136/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2023 roku

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Andrzej Osowiecki

Protokolant: Tomasz Kurek

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2023 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa H. Z. i E. Z.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego na rzecz każdego z powodów kwotę po 500 (pięćset) euro;
- zasądza od pozwanego na rzecz każdego z powodów kwotę po 1117 zł (tysiąc sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym po 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty.

asesor sądowy Andrzej Osowiecki

Sygn. akt I C 1136/22

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 6 lipca 2023 roku

W pozwie z 20 maja 2022 roku (data nadania) powodowie H. Z. i E. Z. żądali zasądzenia od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na ich rzecz po 500 euro wraz z kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powodowie wskazali, że zawarli z pozwaną umowę o udział w imprezie turystycznej. Wskutek zmiany przepisów prawnych regulujących zasady epidemiologiczne obowiązujące na terenie W. odstąpili oni od umowy. Pozwana zwróciła powodom jedynie 50% wpłaconej ceny, nie uzasadniając w żaden sposób, czy poniosła koszty i nakłady uzasadniające dokonanie potrącenia w wysokości 50 % kwoty (pozew k. 3-6).

W odpowiedzi na pozew z 18 października 2022 roku pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powodów na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie według norm przepisanych, podnosząc m.in. że wprowadzone przez rząd włoski restrykcje dotyczące „super green pass” nie stanowiły nadzwyczajnych okoliczności, a pozwana poinformowała ponad 2 miesiące przed rozpoczęciem imprezy turystycznej o zasadach epidemiologicznych panujących we W.. Ponadto pozwana wprowadziła dla uczestników imprezy możliwość wykonania bezpłatnych testów i szczepień przeciwko (...)19. Szczegółowe

wyliczenie kosztów i nakładów uzasadniających potrącenie 50% uiszczonej ceny wynika z samej treści umowy zawartej przez strony (odpowiedź na pozew k. 60-70).

W toku dalszego procesu strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie (protokół rozprawy z 20 czerwca 2023 roku k. 299-299v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 lipca 2021 roku H. Z. zawarł z (...) sp. z o.o. w W. w imieniu swoim oraz swojego małoletniego syna E. Z. umowę o udział w imprezie turystycznej nr (...). Uczestnikami imprezy mieli być H. Z. i E. Z.. Przedmiotem umowy był wyjazd do hotelu (...), znajdującego się w M. C. we W. w terminie od 29 stycznia 2022 roku do 5 lutego 2022 roku. Łączna cena za udział w imprezie turystycznej wynosiła 3 604,69 euro. Umowa obejmowała następujące usługi oraz świadczenia dodatkowe: pobyt w hotelu, lot tam, lot z powrotem, szkolenie w grupie dla E. Z., szkolenie w grupie dla H. Z., skipass, szkolenie na G. S., ubezpieczenie M. (usługi te były przeznaczone dla E. Z. lub H. Z.) oraz imprezy towarzyszące w postaci m.in. testów nart, warsztatów kosmetycznych, turnieju narciarskiego, wstęp na basen, koncert, parking, animacje, wifi itp. (usługi te dotyczyły całej imprezy) (okoliczność bezsporna, umowa o udział w imprezie turystycznej k. 11-12, potwierdzenie wykonania przelewu k. 15-17).

Zgodnie z pkt 7.2 warunków uczestnictwa w imprezach turystycznych organizowanych przez (...) sp. z o.o. W., obowiązujących dla imprez turystycznych zarezerwowanych od dnia 1 lipca 2021 roku, w przypadku rezygnacji Uczestnika z uczestnictwa w imprezie z przyczyn nieleżących po stronie (...) Uczestnik otrzyma zwrot wpłaconej kwoty na poczet ceny Imprezy, po uprzednim potrąceniu poniesionych przez (...) rzeczywistych nakładów i kosztów związanych z przygotowaniem imprezy, a wynikających z uwzględnienia uczestnictwa osoby dokonującej rezygnacji oraz niemożności pokrycia powstałego uszczerbku mimo zawarcia Umowy - Zgłoszenia z innym klientem (warunki uczestnictwa k. 12v-14).

E. Z. i H. Z. w ramach zawartej umowy objęci byli również ubezpieczeniem podstawowym, ubezpieczeniem od kosztów rezygnacji z podróży lub jej przerwania (certyfikat ubezpieczenia k. 85, nota obciążeniowa k. 86).

W dniu 25 listopada 2021 roku H. Z. wystosował do (...) sp. z o.o. w W. wiadomość e-mail w związku z wprowadzonym przez włoski rząd obowiązkiem posiadania dokumentu tzw. „super green pass” o udzielenie informacji, czy restrykcje te obejmują również dzieci poniżej 16 roku życia. W odpowiedzi na powyższą wiadomość (...) sp. z o.o. w W. poinformowała, że przepustka jest aktualnie ważna od 6 grudnia do 16 stycznia i aby ją uzyskać trzeba być w pełni zaszczepionym lub przedstawić dowód wyzdrowienia z C.-19. Dodatkowo H. Z. uzyskał informację, że wszystkie dzieci powyżej 13 roku życia są traktowane jak osoby dorosłe (wiadomość e-mail k. 94).

W dniu 11 stycznia 2022 roku H. Z., działając również w imieniu E. Z., poinformował (...) sp. z o.o. w W., że rezygnuje z umowy z przyczyn nieleżących po ich stronie. Wskazał, że w dacie rezerwacji nie było jakichkolwiek ograniczeń w podróżowaniu, pobycie w hotelu czy wyciągach narciarskich. Dodatkowo małoletni syn nie był zaszczepiony, a w związku z panującymi wówczas obostrzeniami we W., nie mógłby podróżować publicznym transportem, zostać w hotelu ani korzystać z wyciągów narciarskich. Mając powyższe na uwadze, zwrócił się z prośbą o zwrot opłaty (wiadomość email wraz z tłumaczeniem k. 18-19v, zeznania świadka F. S. – protokół rozprawy z 27 marca 2023 roku k. 142 v).

W związku z brakiem płatności ze strony (...) sp. z o.o. w W., powód pismem z 8 lutego 2022 roku wystosował do (...) sp. z o.o. w W. wezwanie do zapłaty 3604,60 euro w terminie 5 dni od otrzymania wezwania (wezwanie do zapłaty k. 21-21v).

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty z 17 lutego 2022 roku (...) sp. z o.o. w W. poinformowała powoda, że nie zaszyły jakiegokolwiek okoliczności, aby (...) sp. z o.o. w W. jako organizator imprezy turystycznej mogłaby ponosić jakąkolwiek odpowiedzialność, w szczególności nie sposób uznać, aby wprowadzenie dodatkowych obostrzeń we W. stanowiło okoliczność, o której mowa w art. 47 ust. 4 ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych.

(...) sp. z o.o. w W. poinformowała, że zgodnie z zawartą przez strony umową wypłaciła na rzecz powodów kwotę w wysokości 50% uiszczonej ceny imprezy turystycznej, tj. 1 802,35 euro (odpowiedź na wezwanie do zapłaty k. 23-23v, poleceni wypłaty k. 100).

Pismem z 1 marca 2022 roku H. Z. zwrócił się do (...) sp. z o.o. w W. o przedstawienie szczegółowego wyliczenia kosztów i nakładów uzasadniających dokonanie potrącenia w wysokości 50% w terminie 5 dni od otrzymania pisma (pismo powoda k. 24).

W odpowiedzi na powyższe pismo (...) sp. z o.o. w W. wskazała, że szczegółowe wyliczenie kosztów i nakładów uzasadniających dokonane potrącenie wynika z treści umowy o udział w imprezie turystycznej nr (...) (odpowiedź na pismo k. 26-27).

Pismem z 6 kwietnia 2022 roku H. Z. ponownie zwrócił się do (...) sp. z o.o. w W. z prośbą o szczegółowe przedstawienie wyliczenia nakładów i kosztów uzasadniających dokonanie potrącenia, albowiem wskazanie jedynie ogólnikowo, że koszty te wynikają z treści zawartej umowy, nie są wystarczające (pismo powoda k. 28).

Pismem z 11 kwietnia 2022 roku (...) sp. z o.o. w W. ponownie poinformowała H. Z., że dokonane potrącenie wynika z treści zawartej przez strony umowę z 26 lipca 2021 roku. Pozwana dodała, że rezygnacja z zakupionej imprezy turystycznej nastąpiła 18 dni przed terminem rozpoczęcia imprezy, a (...) sp. z o.o. w W. nie zawarła z nikim umowy na miejsce E. Z. i H. Z., w związku z czym (...) sp. z o.o. w W. była zobowiązana do zapłaty wszystkich kosztów wymienionych w tabeli znajdującej się w piśmie na rzecz swoich podwykonawców, to jest m.in. na rzecz hotelu i na rzecz przewoźnika lotniczego (odpowiedź na pismo k. 31-31v).

Impreza turystyczna, z której zrezygnowali E. Z. i H. Z., odbyła się w planowanym terminie. Na ich miejsce nie znaleziono innych osób chętnych na wyjazd, mimo że możliwe było odsprzedanie tych miejsc. Oprócz miejsc zwolnionych przez H. Z. i E. Z. były jeszcze wolne miejsca na tę konkretną imprezę. (...) sp. z o.o. w W., dokonując rezerwacji u przewoźnika lotniczego, opłaca cały samolot, bez znaczenia, ile faktycznie poleci pasażerów. Rzeczywista liczba pasażerów ma jedynie wpływ na opłaty lotniskowe, które są wystawiane już po zrealizowaniu przewozu i których wysokość wynosi nie więcej niż 50 euro za osobę. (...) sp. z o.o. w W. na kilka miesięcy przed sezonem narciarskim podpisuje umowę z instruktorem na przeprowadzenie szkolenia narciarskiego podczas imprezy turystycznej. Liczba instruktorów jest zależna od ilości grup, a nie od liczby uczestników imprezy. (...) sp. z o.o. w W. posiada podpisany kontrakt z hotelem, na podstawie którego rezerwują cały hotel. (...) sp. z o.o. w W. uiszcza kwotę z tytułu rezerwacji hotelu niezależnie od tego czy sprzeda pokoje, czy też nie (zeznania świadka F. S. – protokół rozprawy z 27 marca 2023 roku k. 142v-143, zeznania świadka M. S. - protokół rozprawy z 27 marca 2023 roku k. 143-143v, protokół rozprawy z 20 czerwca 2023 roku k. 299-300v, potwierdzenie rezerwacji k. 156-157).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dowodów z dokumentów oraz zeznań świadków. Sąd nie zakwestionował wiarygodności dowodowej dokumentów przedłożonych przez strony, w szczególności przez pozwanego. Nie oznacza to jednak, że podzielił ustalenia, które tymi dokumentami miały zostać wykazane, co zostanie omówione w dalszej części uzasadnienia.

Zeznania złożone przez F. S. Sąd obdarzył walorem wiarygodności, były one spójne i korespondują z pozostałym zgromadzonym w tej sprawie materiałem dowodowym. Sąd uwzględnił przy ocenie dowodów, że F. S. jest pracownikiem pozwanej, a ponadto jest spokrewniony z osobami pełniącymi funkcje w tej spółce. Jednakże F. S. przedstawił również okoliczności niekorzystne dla pozwanej, co pozwoliło przyjąć Sądowi, że zeznawał zgodnie z prawdą.

Podobnie należało ocenić zeznania M. S., choć należy zaznaczyć, że świadek nie miał wiedzy na temat umowy zawartej przez strony, a jego zeznania dotyczyły jedynie umów łączących go z pozwaną na prowadzenie szkoleń narciarskich podczas imprez turystycznych. Informacje te były jednak przydatne do odtworzenia zasad rozliczeń między organizatorem imprezy turystycznej a pracownikami najmowanymi do jej obsługi.

Zaznaczyć należy, że stan faktyczny w zasadniczej części pozostawał między stronami bezsporny, zaś elementy sporne dotyczyły głównie kwestii prawnych, które nie podlegają dowodzeniu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do rozstrzygnięcia kwestii, czy, wprowadzenie obostrzeń we W. stanowi nieuniknioną i nadzwyczajną okoliczność, jak również czy potrącenie kwoty przez pozwaną w wysokości 50% było zasadne.

Zgodnie z art. 47 ust. 4 ustawy z 24 listopada 2017 roku o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, podróżny może odstąpić od umowy o udział w imprezie turystycznej przed rozpoczęciem imprezy turystycznej bez ponoszenia opłaty za odstąpienie w przypadku wystąpienia nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności występujących w miejscu docelowym lub jego najbliższym sąsiedztwie, które mają znaczący wpływ na realizację imprezy turystycznej lub przewóz podróżnych do miejsca docelowego. Podróżny może żądać wyłącznie zwrotu wpłat dokonanych z tytułu imprezy turystycznej, bez odszkodowania lub zadośćuczynienia w tym zakresie.

Powyższy przepis nie może być modyfikowany na niekorzyść konsumenta w drodze uregulowań stworzonych i stosowanych przez stronę pozwaną, a mianowicie warunków uczestnictwa w imprezach turystycznych. Nie można zatem przyjąć, aby treść punktu 7.2. i 7.3. warunków uczestnictwa mogła mieć zastosowanie do sytuacji odstąpienia od umowy z przyczyn wynikających z art. 47 ust. 4 ustawy, tym bardziej, że w przepisie tym zastrzeżono bezwzględny obowiązek zwrotu świadczenia na rzecz uczestnika imprezy turystycznej. Zgromadzony materiał dowodowy potwierdził, że przyczyna rezygnacji ze strony powodów wiązała się tylko i wyłącznie z wprowadzeniem przed rząd we W. bardzo restrykcyjnych obostrzeń.

Art. 47 ust. 4 ustawy stanowi odzwierciedlenie implementacji do porządku krajowego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady UE numer (...) z dnia 25 listopada 2015 roku w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EWG (Dz.U.UE.L.2015.326.1). W ramach punktu 31 preambuły do wskazanego aktu prawnego zaznaczono prawo podróżnych do rozwiązania umowy o udział w imprezie turystycznej (w każdym momencie przed rozpoczęciem) bez ponoszenia jakiegokolwiek opłaty za jej rozwiązanie, w przypadku gdy nieuniknione i nadzwyczajne okoliczności miałyby w znaczącym zakresie wpłynąć na realizację imprezy turystycznej. Mogą one obejmować na przykład działania wojenne, inne poważne problemy związane z bezpieczeństwem, takie jak terroryzm, znaczące zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, takie jak wybuch epidemii poważnej choroby w docelowym miejscu podróży lub katastrofy naturalne, takie jak powódzie lub trzęsienia ziemi, lub warunki pogodowe uniemożliwiające bezpieczną podróż do miejsca docelowego uzgodnionego w umowie o udział w imprezie turystycznej. Wyrazem założonego przez ustawodawcę europejskiego celu pozostaje art. 12 ust. 2 dyrektywy zgodnie z którego treścią podróżny ma prawo do rozwiązania umowy o udział w imprezie turystycznej przed rozpoczęciem imprezy turystycznej bez ponoszenia jakiegokolwiek opłaty za rozwiązanie w przypadku nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności występujących w miejscu docelowym lub jego najbliższym sąsiedztwie, które to okoliczności w znaczącym stopniu wpływają na realizację imprezy turystycznej lub które w znaczącym stopniu wpływają na przewóz pasażerów do miejsca docelowego, zaś w przypadku rozwiązania umowy o udział w imprezie turystycznej zgodnie z niniejszym ustępem podróżny jest uprawniony do pełnego zwrotu wszelkich wpłat dokonanych z tytułu imprezy turystycznej, ale nie ma prawa do dodatkowej rekompensaty.

Na gruncie krajowego porządku prawnego termin nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności utożsamiany jest z sytuacją pozostającą poza kontrolą strony powołującej się na taką sytuację, której skutków nie można było uniknąć, nawet gdyby podjęto wszelkie rozsądne działania. Analiza konkretnego przypadku w świetle art. 47 ust. 4 ustawy, w tym nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności musi być dokonywana przy uwzględnieniu kryteriów obiektywnych. Sama zaś treść komentowanego przepisu nie prowadzi do konkluzji, aby przesłanką jego zastosowania

był finalny brak realizacji imprezy turystycznej (odwołanie), częściowa realizacja przewidzianego programu, czy też wystąpienie innych trudności w jej przeprowadzeniu. Zarówno ustawodawca europejski, jaki i krajowy posłużyli się zwrotem „mający znaczący wpływ na realizację imprezy turystycznej lub przewóz podróżnych do miejsca docelowego” (odpowiednio treść art. 12 ust. 2 dyrektywy i art. 47 ust. 4 ustawy). Gdyby ich intencją było powiązanie nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności z faktyczną realizacją imprezy turystycznej to dali by temu wyraz w treści przyjętych regulacji, co ostatecznie nie miało miejsca. Koniecznym pozostaje poprzez odwołanie się do kryteriów natury obiektywnej ustalenie, czy rezygnacja z imprezy turystycznej powodowana była w istocie okolicznościami nieuniknionymi i nadzwyczajnymi, które dodatkowo w znaczący sposób wpływały na jej realizację.

Zgromadzony materiał dowodowy potwierdził, że jedyną i wyłączną przyczyną odstąpienia od imprezy turystycznej przez powodów pozostawało wprowadzenie przez rząd we W. tzw. „super green pass”. Był to specjalny dokument, który otrzymywały tylko osoby zaszczepione i wyleczone z (...)19. Nie mogły z niego skorzystać osoby niezaszczepione, nawet po wykonaniu testów na koronawirusa. Powyższy dokument upoważniał do wstępu do praktycznie wszystkich miejsc publicznych. Restrykcje te wprowadzono w związku z IV falą zachorowań na C.- 19.

Brak jest jakichkolwiek przesłanek przemawiających za tym, aby decyzja powodów miała inne podłoże, z pewnością takiej ewentualności nie dostarczyło przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe. Wskazać trzeba, że tuż po ogłoszeniu wprowadzenia obostrzeń we W. H. Z. wysłał wiadomość email z zapytaniem do pozwanej, czy tzw. „super green pass” obejmuje również dzieci poniżej 16 roku życia. Informacja ta była dla powoda o tyle ważna, że uczestnikiem imprezy był jego małoletni syn, który nie był zaszczepiony. Pozwana poinformowała powoda, że wszystkie dzieci powyżej 12 roku życia są traktowane jak dorośli. Jednocześnie nie może budzić najmniejszych wątpliwości, że epidemia koronawirusa mieści się w kategorii okoliczności nieuniknionych i nadzwyczajnych, a przemawia za tym chociażby dynamika rozprzestrzenia się wirusa, zakres terytorialny, jakim została objęta pandemia (praktycznie cały świat), a przy tym jej szerokie skutki w wielu aspektach codziennego funkcjonowania, poczynając od zwykłej egzystencji, po oddziaływanie w sferach gospodarczych i ekonomicznych.

W tym miejscu koniecznym jest zastrzeżenie, że rezygnacja z udziału w wycieczce nie była podyktowana wyłącznie subiektywną oceną sytuacji przez podróżnych, ale wynikała z ogólnie dostępnych informacji, Nie można również postawić im zarzutu, że decydując się na zakup imprezy turystycznej (lipiec 2021 roku) mieli wiedzę jak będzie przebiegała pandemia koronawirusa, kiedy będą miały miejsce i jak będą wyglądać poszczególne fale zachorowań, jak rządy poszczególnych państw będą reagować na tą sytuację itp. Nie sposób zatem wymagać od konsumentów, aby byli w stanie przewidzieć rozwój wypadków na przestrzeni kolejnych 6 miesięcy do daty planowanego wylotu. Pomimo, że w dacie rezygnacji z imprezy turystycznej pandemia koronawirusa trwała już od kilkunastu miesięcy, należy uznać ją za okoliczność wpływającą w znaczący sposób na jej realizację. Jeszcze raz podkreślenia wymaga, że pojęcie realizacji nie może być utożsamiane wyłącznie z faktycznym wykonaniem usługi przez operatora. Takie podejście obejmuje bowiem jedynie punkt widzenia organizatora wyjazdu, a przecież umowa o świadczenie usługi turystycznej jest dwustronna, w związku z czym interesy podróżnych nie mogą być w tej mierze całkowicie zmarginalizowane. Bezspornym celem udziału w tego rodzaju wyjeździe pozostaje wykorzystanie urlopu jako czasu przeznaczonego na wypoczynek. Trudno zatem przyjąć, aby w przypadku powodów, którzy chcieli wypocząć jeżdżąc na nartach, pobyt miał ten cel realizować. Nie sposób uznać, aby realizacja wypoczynku w ówczesnych warunkach, miała przebiegać w sposób niezakłócony i prawidłowy, a to z powodu okoliczności występujących we W..

Wskazać również należy, że powyższe okoliczności występowały w całym W. i miały znaczący wpływ na realizację imprezy turystycznej. Bez tzw. „super green pass” powodowie nie mogliby korzystać z wyciągów narciarskich, a taki był ich główny cel wyjazdu, jak również nie mogliby skorzystać z hoteli, restauracji czy transportu publicznego. Nie jest rolą Sądu badanie przyczyn, dla których małoletni E. Z. nie zdecydował się przyjąć szczepionki przeciwko C.-19, tym bardziej, że takie szczepienia nie były obowiązkowe. Hipotetycznie można zastanawiać się, jak miałyby wyglądać funkcjonowanie powodów w trakcie wyjazdu, korzystanie z dostępnych atrakcji, czy możliwość zwiedzania regionu. Sąd stoi na stanowisku, że zaprezentowane okoliczności w znaczący sposób wpływały na realizację imprezy turystycznej.

Uwzględniając powyższe rozważania Sąd przyjął, że rezygnacja z imprezy turystycznej powodowana była wystąpieniem nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności w miejscu docelowym, które miały znaczący wpływ na jej realizację.

W konsekwencji należało przyjąć, że wystąpiły ustawowe przesłanki z art. 47 ust. 4 ustawy, które uprawniały powodów nie tylko do rezygnacji z wyjazdu, ale również żądania od jego organizatora zwrotu całości uiszczonej ceny.

Zgodnie z art. 47 ust. 3 ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, w umowie o udział w imprezie turystycznej może zostać wskazana opłata za odstąpienie od umowy o udział w imprezie turystycznej w wysokości zależnej od tego, w jakim czasie przed rozpoczęciem imprezy turystycznej doszło do odstąpienia od umowy o udział w imprezie turystycznej, od spodziewanych oszczędności kosztów oraz spodziewanego dochodu z tytułu alternatywnego wykorzystania danych usług turystycznych. Opłata podlega potrąceniu z wpłaty dokonanej przez podróżnego.

Z zeznań świadka F. S., jak i dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy wynika, że pozwana, przygotowując imprezę turystyczną, w pierwszej kolejności wynajmuje cały samolot, niezależnie od finalnej liczby uczestników imprezy, jak również wynajmuje cały hotel. Ponadto przygotowywane atrakcje dla uczestników nie są związane z ich faktyczną liczbą. Ponadto świadek wskazał, że liczba instruktorów narciarskich nie jest zależna od liczby osób, a od liczby grup, natomiast w każdej grupie jest średnio 8 osób. Zeznania świadka potwierdza m.in. dokument w postaci potwierdzenia rezerwacji hotelu (k. 156), na którym znajduje się informacja, że widniejąca na dokumencie suma, to kwota obciążenia pozwanej niezależnie od tego czy sprzeda pokoje, czy też nie. Dokument ten datowany jest na 31 maja 2021 roku, a zatem przed zawarciem umowy z pozwanym. Powyższe oznacza, że pozwana najpierw opłacała transport, hotel, instruktora narciarstwa, a dopiero w dalszej kolejności zawierała umowy z klientami. Wskazać należy, że koszty te należały do rzeczywistych nakładów i kosztów związanych z przygotowaniem imprezy, ale nie wynikały z uwzględnienia uczestnictwa osoby dokonującej rezygnacji, w tym przypadku powodów, bowiem koszty poniesione przez pozwaną zostały już uiszczone przed zawarciem umowy z powodami. Ponadto należy zauważyć, że pozwana miała możliwość zawarcia umowy z innymi klientami. Świadek F. S. zeznał, że po rezygnacji powodów z organizowanej przez pozwaną imprezy turystycznej, pokój w hotelu, który mieli zajmować powodowie był dostępny i gotowy do sprzedaży. Co istotne, impreza turystyczna organizowana przez pozwaną, na którą mieli udać się powodowie, nie była wykupiona w 100%, bowiem świadek zeznał, że oprócz miejsc zwolnionych przez powodów były jeszcze inne wolne miejsca. Pozwana nie wykazała także, aby w związku z nieobecnością powodów musiała ponieść dodatkowe koszty związane z zawarciem umowy z instruktorem narciarstwa. Liczba instruktorów jest uzależniona od liczby grup, a nie liczby uczestników. Brak jest jakichkolwiek informacji, aby przez nieobecność powodów zmniejszyła się liczba grup na imprezie i zbędne było opłacenie instruktora narciarstwa. Przeciwnie – z zeznań instruktora wynika, że jest zakontraktowany wcześniej i przysługuje mu wynagrodzenie nawet wówczas, gdyby pozwana w ogóle nie skorzystała z jego usług. Z samej tabeli stanowiącej część umowy jednoznacznie także wynika, że zdecydowana większość usług i świadczeń dodatkowych dotyczy całej imprezy, a nie jest związana z udziałem powodów. Innymi słowy nie ma znaczenia, czy powodowie by z nich skorzystali czy nie, pozwana i tak poniosła by związane z nimi koszty. Te usługi to m.in. koncert, wifi, animacje Klubu (...) czy wstęp na basen.

Jak zostało to już wyżej zasygnalizowane, pozwana zdecydowaną większość kosztów ponosi przed sprzedażą imprezy, a zatem rzeczywiste nakłady i koszty związane z przygotowaniem imprezy są identyczne zarówno 30 dni przed realizacją imprezy, jak i 15 dni przed jej rozpoczęciem. Na marginesie pozwana nie sprostowała ciężarowi dowodu i nie udowodniła, jakie faktycznie koszty poniosła w związku z rezerwacją dokonaną przez powodów, podając jedynie globalne zestawienia i faktury.

Odnosząc się do kwestii posiadania przez powodów ubezpieczenia od kosztów rezygnacji z imprezy, przyznać należy rację powodom, że obejmujące ich ubezpieczenie od kosztów rezygnacji z imprezy turystycznej nie daje podstaw do domagania się od ubezpieczyciela zwrotu kosztów, albowiem Ogólne Warunki Umowy ubezpieczenia wprost zawierają ograniczenie, że Towarzystwo nie ponosi odpowiedzialności, jeżeli rezygnacja z imprezy turystycznej jest związana m.in. z zaniedbaniem otrzymania właściwych szczepień ochronnych przed wyjazdem (§ 29 ust. 2 pkt 4).

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz każdego z powodów żadaną przez niego kwotę. Niewątpliwie pozwany nie miał prawa zatrzymać części opłaty, którą powodowie uiścili, czyli nie miał prawa do zatrzymania również dochodzonej pozwem kwoty po 500 euro. Żaden z powodów nie domagał się zasądzenia obok kwoty głównej również odsetek za opóźnienie, dlatego Sąd w tym zakresie nie wyrokował.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powodowie ponieśli koszty w wysokości po 1 117 złotych: 200 złotych tytułem opłaty od pozwu, 900 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego - § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2015 roku, sygn. akt III CZP 29/15) oraz 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa, i taka kwota została przyznana na ich rzecz od strony pozwanej wraz z należnymi odsetkami od kosztów procesu.

asesor sądowy Andrzej Osowiecki

ZARZĄDZENIE

doręczyć odpis wyroku z uzasadnieniem pełnomocnikowi pozwanego bez pouczenia (r.pr. P. W.).

Dnia 26 lipca 2023 roku

asesor sądowy Andrzej Osowiecki